

Ligetek a Ligetben

Idézzünk fel néhány sort az 1976. május 28-án megjelent „Játék az ég alatt” című cikkünkéből:

„... az ideál a játszópark! Felnőttek és gyerekek pihenő-, sportoló-, játszó-, szaladgáló-, olvasgató-, levezetőhelye. Nagy darab természet a köröngzetekben, ahol lehet lármázni, fára mászni, repülhet a labda és a hinta... Ilyen lesz a Városliget!”

Amióta a BNV elköltözött, ismét az egész Városligetet birtokukba vehetik a pihenni és szórakozni vágyó budapestiek. Jelenleg még a Fővárosi Kertészeti Vállalat uralja a hatalmas terület legnagyobb részét. Alakítja, formálja, szakadatlanul, újabb és újabb játszó- és sportpályákat épít. Sok minden készült az elmúlt években, de most jön a java! 1978 májusában szép ajándékot kívánnak átnyújtani nekünk, gyermekeknek, ifjaknak és örökifjú pestieknek.

Killer István fiatal kertész mérnök tervezte a mintegy nyolc hektáron elterülő kismamaparkot, gyermek- és sportjátszótereket.

— Az Ajtósi Dürer sor, a Dózsa György út és a Népstadion út által határolt részen két játszótér építünk — mondta Killer István. — A kismamaparkot gyepszőnyeggel borítjuk, hogy a csúszkáló csöppsek is nyugodtan „közlekedhessenek”. A nagyobbak hat kör alakú, önmagában zárt, sövényrel és füves dombbal elkerített játszótérre kapnak. Itt az autógumiből készült lengőhintákon, a famászókákon, a homokozókban, a műanyag csúszdákon, a búvóházikókban, a fából készült vonatokon és állatfigurákon próbálhatják majd ki ügyességüket. Ezek olyan praktikus alkalmatosságok, amelyeken játék közben, szinte észrevétlenül gya-

korolhatják a különböző mászó, ugró, kapaszkodó mozdulatokat. A tervezésnél igyekeztünk a legmesszebbmenőkig figyelembe venni a csecsemők és az óvodáskorúak mozgás- és játékgényeit.

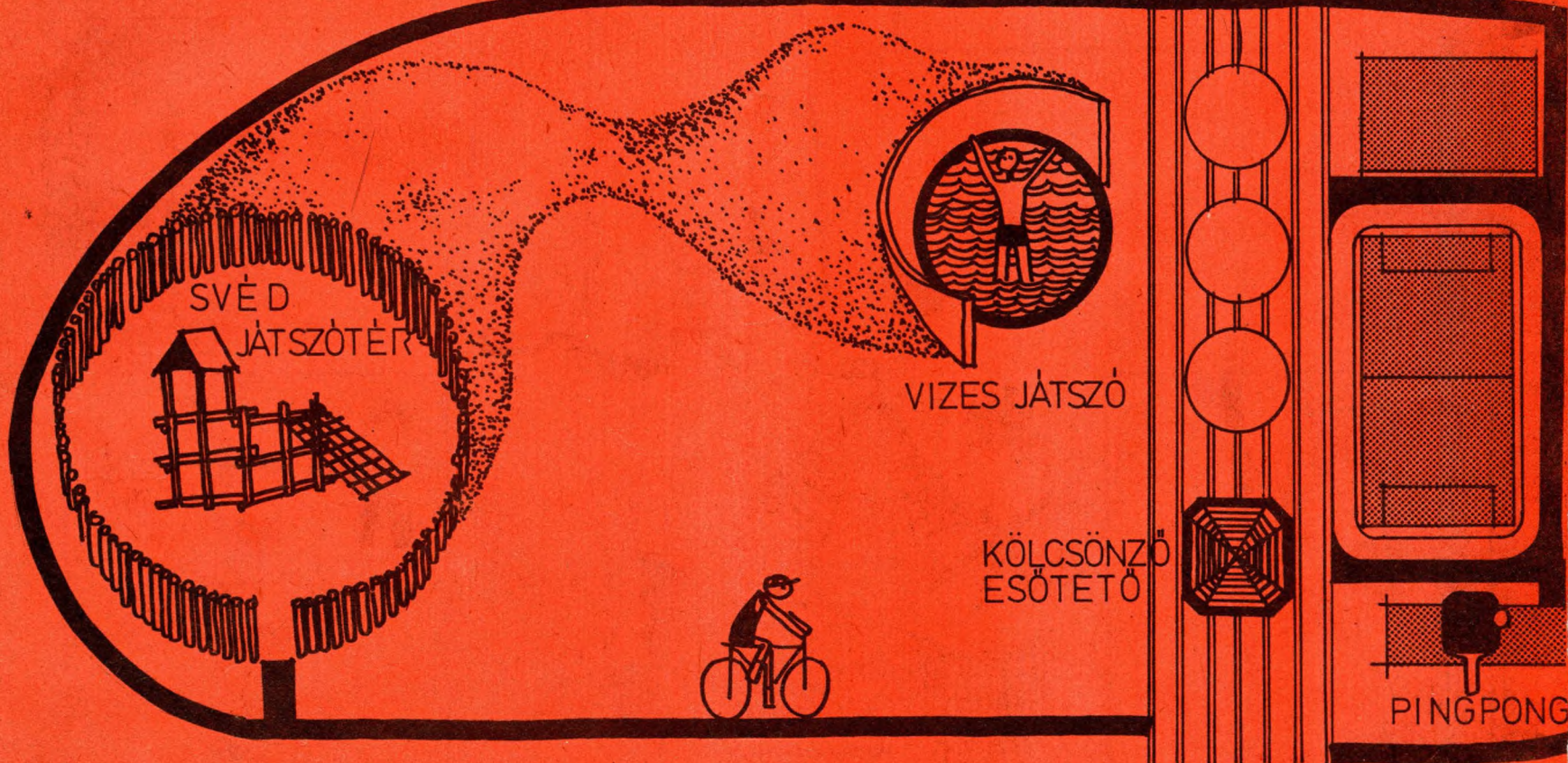
Bizonyára sok fejtörést okozott Killer Istvánnak és tervezőtársainak, amíg a lehető legjobb megoldásra leltek. Nemzetközi szakfolyóiratok és -könyvek százaiból böngészték át, hogy — az azokban látottakat és a hazai tapasztalatokat egybevetve — ne csupán a kommersz, elavult megoldásokat kelljen újraépíteniük. Az volt a céljuk, hogy a most készülő játékpáradicsom ifjú birtokosai esztétikus és praktikus környezetben ismerkedjenek a természettel, játsszanak és sportoljanak, igazán jól érezhessék magukat.

A két különálló egységre bontott területből a nagyobb, mintegy öthehtáryi rész lesz az iskolásoké. Ez a korosztály már szívesebben tölti szabad idejét sportolással. Elsősorban nekik és a focizásra kapható fiatal szülőknek épül a ministadion, s hogy az igazának pontos mása legyen, kis lelátóról is gondoskodtak a tervezők.

A különböző labdajátékok kedvelői négy pályán játszhatnak, rúghatják a bőrt a lábteniszezők, s a pingpong szerelmesei sem maradnak asztal nélkül.

S akik az izgalmakat, a „kalandokat” keresik, azokat a dombbal körülvett, illetve labirintussal, rönkvárakkal, őrtornyokkal, mászóhálókkal is felszerelt kalandjátszóter várja majd! Újdonság még a vizes játszótér, amely főként a kánikulában számíthat nagy sikerre.

Persze, azért a hagyományos játékszerekről sem feledkeztek meg a park tervezői. Itt is — mint a kicsinyek játszótérén — hasz-

nált, színesre mázolt autógumikból lengőhintát állítanak fel, s nem hiányzik majd a kedvenc csúszda sem. Csupán annyi a különbség, hogy ezek a kigyóként tekerdő, négy-hat méteres csúszdák színes műanyagból készülnek. Ezt a hírt bizonyára a szülők is nagy örömmel fogadják, mert szomorú tapasztalatok vannak a kő- vagy fémcsúszdák gyermekruhákat szagató „áldásairól”.

Jó volt hallani az okos újtársokról, annál is inkább, mert tán még egy éve sincs, hogy lapunk hasábjain azon keseregtem: kevés az igazán jó, a gyermekek

fantáziáját megmozgató, esztétikus szabadtéri játék, veszélyesek az éles kőperemű csúszdák, s komor szavakkal ecseteltem az egyre több helyen megjelenő veszélyes és egyben csúnya betonburkolatot is. Killer István bebizonyítja majd a Ligetben, hogy nem kell félni a gypsőnyezet a gyerekektől, hogy a betont kiválóan lehet döngölt talajjal helyettesíteni. Sőt mi több, kerítés-ként is kiváló a talajmunkák után megmaradt, dombnyi földkupac, mert biztonságos, olcsó és télen még szánkópályaként is szolgálhatja a gyerekeket.

S nem hagyhatom szó nélkül azt az öröndetes tényt sem, hogy egy-egy órára bicikli, roller, kisautó bérelhető majd attól a nyugdíjas bácsitól, aki a játékkölcsönzést — pontos név és lakcím ellenében! — a helyszínen lebonyolítja.

A parképítők nem bántják majd a Városliget öreg „lakóit”, hiszen az évszázados fák és cserjék pótolhatatlanok! További nemzedékeken keresztül gondoskodnak a friss levegőről, árnyékot nyújtanak a kánikulában, s némán tanítanak a természet szeretetére.

„Játék az ég alatt” című írásomban dr. Balogh András szavait idéztem. A Kertészeti Egyetem tanára — festőművész — a következőket mondta: „A városi gyerekeknek a játszótér nyújtja az első lehetőséget arra, hogy kontaktust teremtsen a természettel, tudjon a térben eligazodni, igyekezze az egészséges mozgást és a friss levegőt!”

A Városligetben 1978 májusában mindezt maradéktalanul élvezhetjük majd!

G. Barta Ágnes

